

Η ΖΩΗ ΕΔΩ

Διδακτικό χάπενινγκ στον Κεραμεικό

Ένα κυριακάτικο απόγευμα... επιδιόρθωσης παλαιών ρούχων με τη δραστήριο ομάδα Frown Tails και τη μοδίστρα Ολγα Ευαγγελινού.

Μάθε πίσωβελονιά κι άσ' τηνε...

ΤΗΣ ΣΕΜΙΝΑΣ ΣΑΡΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

Για αιμαγιάσιστες ραφές. Η Μαριάννα και η Αγγελική μαθαίνουν από την κ. Ολγα τη μέθοδο «ζεαζέ».

Κάθε Κυριακή απόγευμα, η οδός Παραμυθιάς στον Κεραμεικό μετατρέπεται σε διαδραστικό πεζόδρομο. Κορίτσια και αγόρια κάθονται στις πολύχρωμες ραζιλάρες που έχουν τοποθετηθεί στα πεζούλια και απολαμβάνουν γλυκό του κουταλιού βύσσινο και σπιτική λεμονάδα, περιμένοντας να ξεκινήσει «το μάθημα».

Η Μαριάννα, η Κωνσταντίνια, η Αγγελική και η Μαρία -γνωστές στο αθηναϊκό κοινό ως Frown Tails- γνωρίστηκαν κατά τη διάρκεια των μεταπτυχιακών σπουδών τους στο Λονδίνο και αποφάσισαν να γυρίσουν στην Ελλάδα για να φτιάξουν κάτι δικό τους. Μετέτρεψαν ένα εγκαταλεημένο ταβερνάκι στην πρώτη τους καλλιτεχνική στέγη, η οποία ξεκίνησε να λειτουργεί στο πλαίσιο του ReMap3, φιλοξενώντας πέρα από performances, εικαστικά workshops τα οποία έχουν διαδοθεί από στό-

μα σε στόμα και στέφονται μέχρι στιγμής με μεγάλη επιτυχία. «Η διοργάνωση των εργαστηρίων ήταν ένας τρόπος να συμπεριλάβουμε στις δράσεις μας τους μεγαλύτερους σε ηλικία κατοίκους των γειτονικών περιοχών και παράλληλα να πειραματιστούμε με τεχνικές που τείνουν να εξαφανιστούν, όπως το βελονάκι και το κέντημα», μου εξηγεί η Μαριάννα.

Κάθε εβδομάδα, ένας παλιός κάτοικος του Κεραμεικού ή του Μεταξουργείου παρευρίσκεται ως προσκεκλημένος των Frown Tails, για να μοιραστεί με τον κόσμο τα μυστικά μιας ξεχασμένης τέχνης. Σήμερα την τιμητική της έχει η κ. Ολγα, 53 ετών, ιδιοκτήτρια μαγαζιού με είδη ραπτικής, η οποία ανέλαβε να διδάξει (αφιλοκερδώς) σε αρχάριους, αλλά και σε γνώστες, την τέχνη της επιδιόρθωσης ρούχων. Οι μαθητές άρχισαν να

«Το μισό ράψιμο είναι το σίδερο, αυτό θα σε γλιτώσει από τη στραβή ραφή. Πάρε το βελόνι σου να δω αν κατάλαβες», λέει η κ. Ολγα απευθυνόμενη στον Τάσο, ο οποίος προσπαθεί να κοντύνει το τζιν του.

καταφτάνουν με φούστες, παντελόνια, φορέματα και ό,τι άλλο ήθελε ο καθένας να μεταποιήσει. Σε λιγότερο από ένα τέταρτο είχαμε γίνει 20 - γνωστοί από τα παλιά ή τυχαίοι περαστικοί.

«Το μισό ράψιμο είναι το σίδερο, αυτό θα σε γλιτώσει από τη στραβή ραφή. Πάρε το βελόνι σου να δω αν κατάλαβες», λέει η κ. Ολγα απευθυνόμενη στον Τάσο, ο οποίος προσπαθεί να κοντύνει το τζιν του. Συνεχίζουμε με τη μέθοδο ζεαζέ, στρίψωμα, καρίκωμα, μπάλωμα, γάζωμα, και οι ερωτήσεις πέφτουν βροχή. «Αυτές οι δουλειές δεν γίνονται χωρίς υπομονή, δεσποινίς μου!» λέει επαναφέροντας την ενθουσιασμένη Αφροδίτη σε τάξη.

Παρατηρώ τον Αποστόλη και τον Δημήτρη, που εξασκούνται ράβοντας κουμπιά πάνω σε κομμάτια ύφασμα, ενώ η Νεφέλη περιμένει τη σειρά της για να στενέψει ένα φόρεμα. «Έχει η γιαγιά μου ραπτομηχανή στο σπίτι, αλλά θέλω να μου μάθετε πίσωβελονιά για να το φτιάξω μόνη μου στο χέρι», λέει στην κ. Ολγα, η οποία δείχνει πολύ ικανοποιημένη από την όρεξη των παιδιών.

Ακούραστη, με τη μεζούρα περασμένη στο λαιμό και το ψαλίδι στο χέρι, από τη μια καρφιστώνει και από την άλλη σημαδεύει τα υφάσματα με κλωβία, ενώ μας διηγείται ιστορίες από την εποχή που εργαζόταν ως μοδίστρα και την πρώτη φορά που δοκίμασε να ράψει με δακτυλήθρα.

Έχει βραδιάσει, αλλά η παρέα δεν λείπει να διαλυθεί. Αντ' αυτού γελούν κοιτάζοντας τα γεμάτα πληγές δάκτυλά τους, προετοιμάζουν το χώρο για τις πρόβες που ακολουθούν και αποχαιρετούν την κ. Ολγα με ένα δυνατό χειροκρότημα. Δεδομένης της μεγάλης απήχησης, οι τέσσερις φίλες αποφάσισαν να συνεχίσουν τα Do It Yourself εργαστήρια και κατά τη διάρκεια του χειμώνα «σαν μια καθιερωμένη συνάντηση συνεργασίας, με ελεύθερη είσοδο, για να περνάμε παραγωγικά και ευχάριστα τα κυριακάτικα απογεύματά μας». •

Ράβε-ξήλωνε.
Στένεμα, κόντευμα, στρίψωμα, οι μαθητές ανανεώνουν την γκαρνταρόμπα τους.

© ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΟΠΟΥΛΟΣ

info:
Παραμυθιάς 6,
Κεραμεικός /
www.frowntails.com